

Așa de 8 martie

Pentru că astăzi este **8 martie ziua internațională a femeii**, este 3 noaptea, n-am somn și trebuie să-l păzesc pe Felix, vreau să vă spun câteva cuvinte despre ce impact au avut și au femeile în viața mea.

În primul rând eu am fost ușor misogyn de mic de aceea nici n-am avut parte de prea multe relații în viață. Până la un moment dat am considerat femeia inferioară din toate punctele de vedere și am tratat-o de multe ori cu sarcasm așa cum îmi place mie să-mi ascund de fapt ceea ce gândesc. Cum se spune **"în orice glumă există un sâmbure de adevăr"**

Primul model feminin în viață este întodeauna mama și eu am avut și am parte de o mamă bună.

Ce

înseamnă o mamă bună ?

O mamă care-ți arată iubire și suport indiferent de deciziile pe care le iei în viață și pe care o simți mereu alături de tine.

Știi că se gândește la ce faci, dacă ai mâncat sau nu azi ceva, dacă ești bine sau dacă te doare ceva indiferent de vârsta la pe care o ai.

E omul care ți-a stat la capul patului zi și noapte când ți-a fost rău și singura ființă care te iubește sau ar trebui **să te iubească necondiționat din prima zi de viață și până la moarte.**

Le ziceam și băieților mei că mă bucur că nu sunt mama deoarece este **cea mai frumoasă și grea responsabilitate** aceea de a iubi o altă ființă necondiționat și a trăi tot timpul între sentimentul de frică și iubire pentru acea persoană.

Am înțeles că în majoritatea vieților anterioare am fost femeie și mamă dar de data aceasta mă simt ușurat că am scăpat de această sarcină și am privilegiu să descopăr femeia și cu alți ochi.

Cum m-a răsplătit pe mine universul pentru atitudinea mea față de femei ?

Oferindu-mi toată viața medii de lucru în care 90% din persoane erau femei.

Așa am înțeles că toate lucrurile au ca scop evoluția mea care nu se putea face decât printr-o **vindecare a sufletului** de toate atașamentele greșite.

Trăind zi de zi alături de ele am reușit să descopăr frumusețea fiecărei femei și suferința lor în rolul de mamă, fiica sau bunică pentru cineva.

Eu simt că nu am această capacitate enormă de a iubi deși încerc să practic iubirea cât mai necondiționată pentru tot ceea ce mă înconjoară.

Dar simt că la mine este un exercițiu, un antrenament iar la ele este ceva natural.

Puterea de a iubi un om, un animal, o carte , un obiect un orice este imensă pentru că nu există logică sau raționalitate ci doar **sentimente pure**.

De aceea și inversul iubirii este la fel de puternic putând chiar **ucide**.

Îmi pare rău pentru toate acele femei care, necunscându-și imenesele calități, au rămas văduve **din prea multă sau prea puțină iubire**.

Și-mi pare la fel de rău pentru toți acei bărbați care au murit nereușind să-și păstreze sentimentul de iubire necondiționată. Sau n-au fugit la timp.

Ne întrebăm, câteodată, care este scopul nostru în viață ? De ce trăim pe acest pământ?

Dacă mergem pe varianta reîncarnării atunci scopul este evoluția. Evoluția sufletului.

Dacă scopul este **evoluția sufletului** înseamnă că toate celelalte lucruri care ne înconjoară adică persoana iubită , copiii, carieră etc. sunt mijloace de purificare a sufletului prin care noi evoluăm.

Cel mai puternic mijloc de evoluție este cel la care ți cel mai mult. Călcâiul lui Ahile.

Iar în cazul nostru, al bărbaților, în majoritatea situațiilor aceasta este persoana iubită.

De regulă iubirea curge de la bărbat către femeie iar de la femeie către copii. Acesta este un sens logic și sănătos din punctul meu de vedere.

Și pentru că **femeia iubită este punctul vulnerabil** către care se îndreaptă dorințele și pretențiile noastre de acolo vor pleca și cele mai puternice aparente neplăceri.

Zic aparente neplăceri pentru că noi suntem prea mici să vedem imaginea de ansamblu iar **ego-ul rănit nu înțelege** că fiecare întâmplare are rostul ei, are învățătura ei , iar scopul final este unul în beneficiul nostru.

Înainte de a descrie relația pe care o am cu **cea mai importantă femeie din viața mea** trebuie să vă prezint puțin contextul în care a apărut.

Fiecare om are anumite atașamente, anumite lucruri pentru care este dispus să renunțe la iubire.

Iar la iubire n-ai voie să renunți pentru nimic în lume.

Prin caracterul cu care te naști, prin educația pe care o primești tu dezvolți anumite agresivități și atașamente care, dacă se duc la un nivel prea ridicat, te pot autodistrage.

Principale la mine au fost cele masculine legate de idealuri și principii – moralitate, corectitudine, înțelepciune, dreptate, rațional (dacă ești gay în proporție foarte mare n-ai asemenea probleme) dar și o **agresivitate subconștientă față de femei**, agresivitate subconștientă împotriva lumii și a oamenilor (asta apare atunci când te lupți pentru a schimba lumea după propria dreptate), **atașamentul exagerat față de persoana iubită** (orice valoare umană este trecătoare și nu poate deveni punctul de sprijin central al sufletului) care duce și către o gelozie foarte mare.

Gelozia și trufia sunt două din cele mai periculoase atașamente pe care eu le-am avut și le mai am în anumite cantități.

Să termin totuși cu descrierea problemelor mele pentru că nu este vorba despre mine aici. O să scriu un alt material despre atașamente și agresivități.

O să încep prezentarea relației mele cu iubita mea soție printr-un citat din **Serghei Nikolaevici Lazarev** :

"Imaginați-vă că ați făcut cunoștință cu o preafrumoasă doamnă. Sufletul dumneavoastră tânjește după ea, simțiți cum vă dau lacrimile de fericire și, când vă gândiți la ea, vă vibrează tot trupul, iar sufletul vă este pătruns de fiorul unei tainice și inefabile frumuseți. Simțiți că nu mai sunteți cel de odinioară, că sufletul devine tot mai bun și mai frumos. Vă gândiți atunci: este chiar iubirea, iat-o.

Dar nu este decât jumătate din iubire.

Iar acum, imaginați-vă că femeia iubită v-a jignit sau v-a trădat, sau s-a purtat într-un mod josnic. Dacă veți reuși să rămâneți la aceleași sentimente de început, atunci veți ști cu certitudine că aceasta este adevărata iubire. Cunoașterea autentică a lumii începe nu o dată cu trăirea bucuriei și a suferinței, ci cu puterea de a trece dincolo de ele.

Doar cel care are puterea de a suporta o fericire

supremă va putea depăși și durerea cea mai adâncă. De aceea vreau să închin acest pahar pentru cele care ne rănesc și astfel ne oferă prilejul de a ne întregi sentimentul nostru de iubire. Să bem deci pentru femei".

Eu am căutat femeia ideală din punctul meu limitat de vedere. Din perspectiva atașamentelor mele față de anumite idealuri.

Ce am primit în schimb ? Un dar imens pe care cu greu am reușit să-l înțeleg și să-l apreciez și pe care nici măcar acum după 11 ani n-am reușit să-l accept pe tot necondiționat.

Mi-au trebuit ani de zile să înțeleg că omul de lângă mine este mijlocul prin care eu sunt corectat. este cel care-mi ține scara pentru a urca mai departe în evoluție , este cel care-mi dă medicamentul pentru a-mi purifica sufletul.

În fiecare zi ea mă împinge de la spate și mă forțează să devin mai bun.

Se spune că în spatele fiecărui bărbat de succes există o femeie dar sensul succesului este în majoritatea cazurilor înțeles greșit.

Succesul este din punctul meu de vedere atunci când îți învingi imperfecțiunea și reușești **să pui iubirea mai presus de orice.**

Fiecare om are anumite limite pe care nu este în stare să le depășească singur.

Aici apare **sufletul pereche**. Ghidul nostru pe o perioadă de evoluție sau pe toată viața.

De fapt asta înseamnă sufletul pereche în viziunea mea . Piesa care completează puzzle-ul tuturor imperfecțiunilor noastre conștiente și subconștiente și de care avem nevoie pentru a ne purifica sufletul.

Chiar dacă nu le înțelegeți pe femeile din viața voastră , de cele mai multe ori, de ce fac anumite lucruri fiți siguri că este pentru binele vostru.

Nimeni nu s-a trezit într-o dimineață fără nicio problemă și s-a decis să se schimbe în bine, să evolueze.

Evoluția apare de cele mai multe ori prin

suferință.

Iar dacă în acea suferință descoperim sentimentul iubirii noi devenim mai buni.

Regula numărul 1 : Am învățat să nu mă mai opun Universului.

Chiar dacă mai aveam foarte multe idei de spus și scris Universul , prin intermediul domnului Felixache, îmi transmite că trebuie să mă opresc. Să nu mai caut perfecțiunea. Să accept că planurile se pot modifica tot timpul.

Așa că mă opresc aici nu înainte de a vă ura o primăvară frumoasă și "La mulți ani" de ziua voastră.

Mulțumesc mamei mele pentru modul în care mi-a construit caracterul și iubitei mele pentru modul în care-l modelază since 2007.

Gânduri bune și iubire necondiționată.